

לנחצה היימן - - - - - איש השירים

הידעתם מיהו **איש השירים**? / שהתחיל לכתב מזמן, **כשהיינו נערים**? / בעבר
היה הוא **עלם חן**, **שרגליו קלות** / ושר הוא **אגדת רועים** על **שמלת כלולות**, /
וכשראה את **חמדת העמק** מלמעלה, **מגבה ההר** - / שורר הוא על חתנה
בכפר הכפר; / וכשירדה **השבת והיתה שבת בעמק** והאיר רעד / על **גבעת**
האיקליפטוס ועל **קסם כלנית לעד** - / אז רקדו את **מחול בית-אלפא** והיו
החסידיים רוקדים, / וכטוב לבו שר הוא על **הדודאים** ועל **ניחוח מגדים**.
באותה תקופה קרא הוא לקבוץ **'ביתי'** / **כשנחל התנינים** זרם שקט ואטי, /
ואז בארץ נראו **נצנים** / והוא שורר על **ארץ שבעת המינים**, / ושירו נהדר:
זמר-עם, **שיר דרכים**, / על **יונה ושושן** ועל **מגדיר הצמחים**. / ופוגה קטנה
לחשה: **שיר בשלושה אקורדים** ממלא את חייך, / אך העקר – כתבת הפל
בשתי ידיך!

ופתע, **כשתאורת חצר** סגרה עליו, היה הוא נתון **במרדף**, **בלי לנוח**, / ורצה
הוא

לגעת במים, **לגעת ברוח**; / וכמו **צפור מטורפת** הנוסקת למעלה, / טרפה
אותו

רוח הנדודים – **ימינה**, **שמאלה והלאה** - - -

לא ידע הוא **לאן נושבת הרוח**: / אל **אדם השני** או אל **ריח התפוח**? / ועל גלי
אותו **הים**, **עמק הים וכחל**, / הפליג הוא **שלושה לילות תמימים** ויצא לטיול
גדול: / כמו **שחרף חורש את הים** הוא עף כמו **יונה חורת**, / נעלם כמו **שקיעה**
דרומית, כמו **תלם אחרון**, כמו **ערב**. / וקראנו לו: **לו ידעת** איך **חולמים עליך!**
ושבנו **לבקש**: / היה קצת **זמר נודד**, **משלח**, **אבל בוא נפגש!** / ותחזר, כמו
שאבא יחזר מן העיר / ותשוב **לשורר את השיר**.

וחזרת **הבייתה**, כמו ים החוזר **לחופים**, / כמו **סתו**, כמו **שיר אהבה חרפי**, / כמו
סופו של קיץ, כמו **סתו מואר**, / כמו י"ד שנים עוברות מהר – **אתמול**, **היום**,
מחר.

זהו **שיר אהבה ישן**, **שיר אהבה עתיק**, / **שיר שנכתב בסתו**, **שיר בארבעה**
בתים, / אפילו של **צבעי הזמן**, של **שנים וימים**, / **כמעט בלי להכאיב**, הן
הזמנים **כל כך דומים**. / ו**פתאום** אנו **שמחים נורא**, / כי זה רגע נצחון לזמן
ולשירה, / ועכשו **בעצם טוב**, כי כלנו **צוחקים לזמן** / ומחר נקום **עם שחרית**
ונשיר **שירים עד כאן!** / ולזאת עוד נוסף ונברך ונאמר: / **תמשיך בשדות ירקים**
להיות כמו **צמח בר**. / כי **הערב הזה ערב חג** וקהל רב מגיע / וכלנו **נהיה**
שתפים ונרים הגביע / ונזמר בקול בריא והגון: / **כבר יותר מיובל שנים עוד**
חוזר הנגון!

כן, היו **הדברים**, וכל געגועי הם רק **הד קולך** - / וזה **מה שהיה לי לומר לך**, /
כי השיר הזה הוא **שיר למענך!**

מתוך השירון "אתמול, היום, מחר – אני ממשיך לשיר"
מועדון הזמר בני-שמעון, קיבוץ דביר, שירון מס' 275
כ"ג בטבת תשע"ד – 26 בדצמבר 2013

באהבה ובהערכה רבה, נחומי הרציון